

naar det foreliggende Forslag bliver til Lov. Det handler blandt andet om Betalingen af de Bidrag, som ere forfaldne inden den Dag, Loven træder i Kraft. Det fremgaar ogsaa tilstrækkelig af det Vædringsforslag, hvad Tanken er, saa jeg behøver heller ikke at omtale det videre. I det hele taget ere de her foreliggende Vædringsforslag, som jeg nu altsaa allesammen har omtalt, jo saa lidet indgribende og saa let overskuelige, at der ikke behøves nogen indgaaende Omtale af dem. Vædringsforslagsstillerne mene, at naar disse Vædringsforslag blive vedtagne, vil det være en Forbedring af det foreliggende Forslag, og vi haabe ogsaa, at ved Vedtagelsen af disse Vædringer vil Forslaget blive et saadant, at hvis det bliver op højet til Lov, vil det være en Binding for de kommunale Raad, idet det vil blive lettere for disse at arbejde med Loven i dens fremtige Affattelse end i dens nuværende. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Vedtagelsen af de af os stillede Vædringsforslag.

Broekenhuss-Schaft: Der er af det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Hold) stillet to Vædringsforslag. Det første under Nr. 1 er omtrent ligelydende med eller har i alt Fald samme Mening som det Vædringsforslag, der af den sidste ærede Taler tillige med flere er stillet under Nr. 2, og jeg kan derfor paa Forslagsstillerens Vegne tage det tilbage.

Formanden (Høgsbro): Vædringsforslaget under Nr. 1 er taget tilbage. Er der nogen, der optager det. (Ophold.) Da det ikke er Tilfældet, er det bortfaldet.

Broekenhuss-Schaft: Derimod lægges der større Vægt paa Vædringsforslaget under Nr. 10. Der staar nemlig i § 4 af Lovforslaget, at Politimesteren træffer Foranstaltninger til, at Alimentationsbidraget forskudsvis udbetales af Børnemoderens Opholdskommune, hvorhos han foretager de fornødne Strid til Bidragets Inddrivelse og Afsoning. Nu mener Forslagsstilleren, at for at undgaa Misforstaaelse, vil det være heldigt at ubelade Ordet Afsoning, da Bestemmelsen ellers kunde opfattes saaledes, at Politimesteren ex officio, uden udtrykkelig Begæring fra vedkommende Kommune kunde foranstalte denne Afsoning, og til en saadan Indskriden fra Politiets Side synes der ikke at være Grund. For yderligere at tydeliggøre Bestemmelsen har han da foreslaaet, at Bestemmelsen skal affattes saaledes: „Naar Bidraget udredes af det offentlige,

finder Afsoning i Overensstemmelse med de herom gældende Regler kun Sted efter Begæring af Børnens Moderens Forsørgelseskommune.“ Jeg tror, at en saadan Bestemmelse vil ubetinget være til Fordel for Kommunerne. Det kan nemlig ofte have en vis Interesse for Forsørgelseskommunen, at Afsoning ikke finder Sted eller at betragte det af Kommunen udbetalte Bidrag som Fattigunderstøttelse, og det vilde være Uret imod Børnens Moderen, at han først skulde afsones Bidraget, og at det bagefter skulde betragtes som Fattigunderstøttelse. Jeg skal derfor gøre opmærksom paa, at i den nugældende Lov af 1888 staar der udtrykkelig, at Forsørgelseskommunen har Valget imellem enten at betragte Bidraget som Fattigunderstøttelse eller at fordrø det afsonet. Jeg tillader mig derfor paa den fraværende Forslagsstilleres Vegne at anbefale Vædringsforslaget under Nr. 10, og har saa meget mere Haab om, at det kan blive vedtaget, som den sidste ærede Taler ligeledes har anbefalet det.

J. C. Christensen: Da det foreliggende Lovforslag var til 1ste Behandling, havde jeg begæret Ordet for at gøre opmærksom paa en Sætning i Lovforslaget, som jeg fandt ubelig, nemlig den Bestemmelse i § 4, der gaar ud paa, at det Bidrag, Børnemoderens Opholdskommune skal udbetale til hende, skal refunderes efter den nugældende Fattigløbs Regler med $\frac{1}{4}$. Jeg bad imidlertid Formanden om at flette mit Navn, idet jeg mente, at det var en ubetydelig Sag, som jeg privat kunde gøre opmærksom paa, og som da let vilde kunne rettes. Da jeg derefter henvendte mig til Forslagsstillerne, blev det sagt mig, at det var vel overbejst, og at der ingen Grund var til at rette det. Det er Grunden til, at jeg har stillet mit Vædringsforslag under Nr. 12. Nu ser jeg imidlertid, at Forslagsstillerne have taget Hensyn til min Vædring og have stillet et Vædringsforslag, der gaar i lignende Retning, nemlig under Nr. 10. Det vilde, som den ærede Ordfører for Forslagsstillerne meget rigtig bemærkede, være ubelig, om de paagældende Ord i Lovforslaget skulde blive staaende, thi et af Forslagsstillerens Motiver til at fremkomme med det foreliggende Lovforslag, er jo, at Kommunerne skulde blive fri for den Misnøje, der hidtil har været med den bestaaende Lov. Men skal dette opnaas, er det temmelig sikkert, at den ny Lov ikke maa vække lignende Misnøje som den gamle. Og det er soleklart, at den Kommune, hvor Børnemoderen er, naar den skulde betale $\frac{1}{4}$ af Alimentsbidraget, vilde blive misfornøjet, lige-